

Как видим, система оповещения о чрезвычайных ситуациях в Украине требует существенной модернизации, что позволит эффективно решать задачи по экстренной защите населения.

Список использованной литературы:

1. Шоботов В. М. Цивільна оборона: Навчальний посібник: Вид. 2-ге, перероб. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 438 с.

2. Сисоєнко Н. В., Плахута В. В., Пакушина Л. З. Цивільний захист. Навчально-методичний посібник / Н.В. Сисоєнко, В. В. Плахута, Л. З. Пакушина – Черкаси: 2012. – 308 с.

3. «Национальный совет Украины по вопросам телевидения и радиовещания предлагает возложить оповещение населения о чрезвычайных ситуациях на операторов мобильной связи» - <http://interfax.com.ua/news/general/283222.html>

Купченко А. В., Глебова О. І.

Державний університет телекомунікацій, м. Київ

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД І МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

Механізм управління процесом природокористування у більшості країн сформувався у 70-х роках ХХ ст. Він відзначається високим організаційним рівнем, гнучким застосуванням адміністративно- нормативних методів у поєднанні з фінансово–економічним стимулюванням приватного сектора, активним використанням найновіших досягнень НТП. У більшості країн уряди мобілізували матеріальні, фінансові, науково-технічні ресурси для вирішення завдань охорони довкілля і досягли певних результатів у цьому напрямі.

В основу екологічної політики економічно розвинених країн було покладено три принципи:

- Принцип профілактики, або превентивний; сутність його полягає в тому, щоб уникнути ускладнення будь-яких екологічних проблем;
- Принцип відповідальності; сутність його – в посиленні відповідальності забруднювачів навколишнього середовища;
- Принцип кооперації; його сутність полягає в тому, що у вирішенні екологічних питань узгоджено працюють держава, економіка і громадяни.

У США вже в 1970 р. було сформульовано положення про обов'язковість державної екологічної експертизи всіх напрямів господарської діяльності. У спеціальних законах було сформульовано конкретні природозахисні заходи з охорони повітря, води, боротьби з твердими відходами, контролю за отрутохімікатами й токсичними речовинами, рекультивації земель, боротьби з шумом, несприятливими вібраціями та запахами.

Екологічний моніторинг у більшості країн відзначається широкою розгалуженістю і застосуванням автоматизованих систем спостережень. Екологічні нормативи і стандарти якості середовища проживання є двох типів:

- 1) стандарти якості середовища;
- 2) стандарти викидів шкідливих речовин у середовище.

Для повітряного басейну встановлюються: гранично допустимі концентрації шкідливих речовин у приземному шарі атмосфери; стандарти на викиди шкідливих речовин в атмосферу стаціонарними джерелами; стандарти на якість палива (зональність, вміст сірки); стандарти на викиди автотранспортом. Для водних ресурсів – показники якості річкової води; показники якості води озер, водойм; показники якості морської води; показники концентрації чи заборона на наявність у водному середовищі особливо небезпечних для здоров'я людини речовин; показники якості

питної води. Особлива увага приділяється стандартам, які регламентують шум і вібрацію, неприємні запахи.

Останнім часом у багатьох країнах дедалі ширше застосовують економічні методи управління процесом природокористування. Впровадження плати за забруднення приводить до істотного зменшення природоохоронних витрат, оскільки підприємства з низькою вартістю ліквідації забруднень прагнуть до максимального їх скорочення, а за високої вартості природоохоронних заходів забруднення хоч і надходять у природне середовище, та високі штрафи за це дозволяють державним органам концентрувати значні ресурси для природоохоронних цілей.

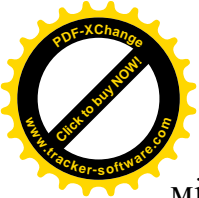
Ще одна важлива перевага платіжної системи полягає в тому, що забруднювач має новий спектр вибору рішень – забруднювати і платити, зупинити своє виробництво, інвестувати в очисне обладнання, внести зміни у виробничу технологію, в номенклатуру виробництва, змінити місце виробництва.

Надання підприємствам свободи вибору альтернативних рішень щодо плати за забруднення середовища, на думку американських дослідників, створює певні передумови не лише для зменшення вартості боротьби з забрудненням, а й зменшує виробничі витрати в цілому.

Експерти ООН вважають, що зараз основні міжнародні зусилля у вирішенні глобальної екологічної кризи мають бути спрямовані на:

- Дослідження першопричин кризи;
- Боротьбу з її наслідками;
- Оцінку глобального ризику;
- Залучення широкої громадськості;
- Забезпечення засобів правового регулювання;
- Інвестування в наше майбутнє.

Україна завжди брала активну участь у роботі міжнародних організацій, пов'язаній з охороною довкілля. Нині вона є учасницею більш як 20

міжнародних конвенцій, стосовно охорони навколишнього середовища, а також понад 10 двосторонніх угод.

Першочерговим завданням в Україні є приведення національного законодавства у відповідність із чинними нормами міжнародного права і забезпечення того, щоб нові законодавчі акти молодій незалежній державі узгоджувалися з міжнародними вимогами. У майбутньому Україна розширюватиме свою міжнародну активність у напрямі співробітництва з такими організаціями, як ОНЕП, МАГАТЕ, Комісія сталого розвитку.

Глобальний екологічний фонд та ін., співпрацюватиме у виконанні міжнародних програм з охорони Чорного моря, Дунаю, Карпат, з проблем утилізації відходів, водного й повітряного перенесення забруднень та ін.

Ромас А. С.¹, Пятова А. В.²

¹ студ., ² к.с.н., ст.викл., Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», м. Київ

НЕБЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ, СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, ТРАНСПОРТУ ТА ОТОЧУЮЧОГО СЕРЕДОВИЩА

Науково-технічний прогрес - це процес відкриття нових знань і застосування їх у виробництві, дозволяє інакше об'єднувати і переорганізовувати доступні ресурси у сфері збільшення виробництва якісних кінцевих матеріалів при найменших витратах. У широкому значенні на будь-якому рівні - від фірми до національної економіки - під науково-технічний прогрес мається на увазі створення та впровадження нової техніки, технології, матеріалів, використання нових видів енергії, і навіть поява раніше не відомих методів організації та управління виробництвом.

Впровадження нових технологій і технік - це складний і суперечливий процес. Вважають, що вдосконалення технічних засобів знижує трудовитрати, частку праці ціни одиниці продукції. Однак на цей час